

L'APUNT

Els infants no entenen de política

Pepa Masó

Fa mesos, molts, que un tema copa l'actualitat política i contamina, perillosament, la resta d'àmbits. Ahir, amb motiu de la celebració dels 25 anys de la Convenció dels Drets dels Infants, el govern va voler donar solemnitat a la constitució del Consell Nacional de la Infància i l'Adolescència de Catalunya, organisme integrat per 43 nens i nenes que representaran els inte-

ressos del seu col·lectiu davant els organismes competents, amb la presència a l'acte del president. Mas es va deixar portar per l'actualitat més rabiosa i va parlar de qüestions que res tenien a veure amb els protagonistes de l'acte. La presentació del consell no era el fòrum més adequat per parlar de querelles i tribunals. El protagonisme havia de ser per als nens.

OPINIÓ

Jaume Clupés
President de la Fedaia (Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència)

Invertir en infància, invertir en futur

Aquest dijous s'ha celebrat el Dia Universal dels Drets dels Infants. L'aniversari d'enguany és especialment rellevant perquè la Convenció sobre els Drets de l'Infant, que es va adoptar el 1989 i ha estat ratificada per 193 estats, entre ells, Espanya, compleix 25 anys. La data arriba en un moment especialment crític en què el benestar de la infància segueix sense ser una prioritat política i social al nostre país.

El dèficit de prestacions socials per a famílies amb infants i les desesperants dades d'atur, que indiquen que cada dia hi ha més llars sense ingressos -95.100 a Catalunya-, expliquen l'agreujament de la situació de la infància. Segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) fetes públiques recentment, un 27,3% de menors de 16 anys viuen en situació de pobresa o estan en risc de caure-hi, 0,6 punts més que fa un any. Aquesta proporció és fins i tot superior a la del conjunt de la població (19,8%). La crisi i la falta de prestacions no està afectant a tots els grups de població de forma similar: va disminuir en la població major de 65 anys, que va passar del 16,4% al 12,4% el 2013 demostrant que és possible combatre un fenomen com aquest fins i tot en èpoques de cri-

Nens participant ahir en una activitat de lleure de Fundescat amb motiu del Dia de la Infància ■ FUNDESCAT

si.

La pobresa i l'exclusió social de la infància a Catalunya té el seu origen en molts factors. La seva solució no és una tasca fàcil i requereix abordar el problema de forma integral. L'alt índex d'atur i la falta de flexibilitat del mercat laboral es troben darrere de la precarietat que viuen molts dels nostres infants i és un aspecte clau que la

nostra economia ha de ser capaç de resoldre. La despesa pública és, a més, baixa i ineficaç. Si la mitjana de països de la UE destinen un 2,2% del seu producte interior brut (PIB) a polítiques d'infància i família, a Catalunya aquesta proporció és de només d'un 0,9%, per sota fins i tot de la mitjana espanyola d'1,4%, segons dades de l'Idescat del 2011.

Malgrat les xifres, a la Fedaia estem convençuts que reduir la pobresa infantil és una meta assolible. Un estudi realitzat el 2010 pels professors Xavier Ramos i Sara Ayllón per al Síndic de Greuges va revelar que si l'any 2005 s'haguessin invertit els 140 milions d'euros destinats a ajudes universals per a infants de 0 a 3 anys en el col·lectiu que viu sota

el llindar de la pobresa, s'hauria aconseguit reduir la pobresa infantil a Catalunya en 2,5 punts. Una mesura que no hauria implicat més inversió, sinó només fer una millor distribució. L'informe també constata que aquest mateix any s'haurien necessitat 531 milions d'euros per reduir la pobresa infantil a la meitat posant-la al nivell dels països escandinaus. La xifra, equiparable a la meitat del pressupost de què disposava en aquells moments la conselleria de Benestar Social i Família, no és només possible d'assumir amb una bona planificació i prioritització sinó que creiem que és una obligació ètica de la nostra societat.

No podem permetre que la crisi desmunti tot el que s'havia avançat en el model d'atenció a la infància i es torni a un model de beneficència en què és la societat civil qui entoma les situacions d'urgència.

El nostre país ha de fer un esforç per desenvolupar polítiques de futur que posin la infància en primer lloc de l'agenda política. No podem pensar només a curt termini. Invertir en infància no és una despesa, és un imperatiu ètic i la millor garantia que els sistemes de benestar europeus siguin sostenibles en les pròximes dècades.

CATALONIA TODAY

English hour (L'hora d'anglès)

AVUI de 18 a 19 h
EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

The class

Storytime

Small talk
amb Nicole Millar

Convidat:
Carol Wilkinson,
professora
retirada
que viu a
Girona.

8011751.0066720